

Plk. gšt. býv. ruské armády N. N. Tilly:

Taktické požadavky při konstrukci útočných vozů.

Nejednou se mluvilo o tom, že technik při konstruování té neb oné zbraně musí vyhovět požadavkům taktika. Zbraň technicky bezvadná, jejíž taktické upotřebení je však ztíženo, nemůže býti považována za dokonalou. Rovněž tak zbraň, vyhovující všem taktickým podmínkám, ale technicky nedostatečně promyšlená, je nepřijatelnou.

Zejména konstrukce útočných bojových vozů vyžaduje svorné spolupráce technika i taktika. Pokud technik bude zaměstnán řešením otázky dosažení nejlepších technických výkonů stroje, volbou pancíře a jeho umístění, potud taktika bude zajímat otázka ozbrojení vozu, jeho pohyblivosti v každém terénu, jeho možnosti, co nejlépe za všech podmínek využití palebné síly vozu a pohodlného rozmístění osádky, umožňujícího snadnou obsluhu stroje i zbraní. Známe konstrukce útočných vozů, kde pohodlná manipulace osádky, zejména při střelbě v těžkém terénu a manévrování, je ztížena nedokonalým taktickým rozřešením vnitřku.

Je to proto, že konstruktér nebyl závčas podrobně obeznámen s požadavky taktika, a poněvadž sám neměl dostatečných taktických poznatků, nemohl tuto věc vyřešit uspokojivě.

Soudobý útočný vůz potřebuje k své obsluze nejméně dva muže; jednoho řidiče a jednoho střelce, který zároveň pozoruje i manipuluje s přístroji určenými k spojení s velitelem skupiny a sousedními vozy, jakož i s přístroji výpomocnými: protiplynovými, vyrábějícími umělou mlhu, větracími atd.

Tyto manipulace vyžadují dostatečného prostoru; toho však skoro v každém útočném voze postrádáme.

Řekneme krátce, že technik, který pracoval o konstrukci zbraně v kreslárně a dílně a sám nikdy tuto zbraň za válečných poměrů neobsluhoval nebo alespoň důkladně a všestranně a při tom osobně ji nevyzkoušel, a to za různých situací a v terénu poněkud složitějším, nemohl požadavkům vojáka vyhovět. Touto neznalostí však zavíní rychlou fyzickou únavu, duševní vyčerpanost ještě před bojem a konečně i zbytečné zmrzačení a smrt osádky obsluhující tuto zbraň a hlavně nezdar taktických výkonů vlastních vojsk, nedostatečně podporovaných tímto vskutku nejmodernějším bojovým prostředkem.

Doufáme, že u našich útočných vozů je tato otázka vyřešena uspokojivě.

Vojenství u nás a v cizině.

Nadporučík Karel Gruncl:

Použití tankových jednotek ve válce bolivijsko-paraguayské.

V Mil. Wochenblatu, roč. 1933/4, čís. 10 je uveřejněno zajímavé pojednání kpt. Ing. Wima Brandta, velitele bolivijského tankového oddílu v nedávných bojích mezi oběma republikami, o použití tankových jednotek a o zkušenostech získaných z těchto bojů. Ačkoli se tyto zkušenosti nedají všechny aplikovati na poměry evropských armád, přece jsou mnohé úvahy tohoto pojednání pozoruhodné.